

Till
Socialtjänstnämnden

Stödcentrum för unga brottsoffer - verksamhetsrapport

(1 bilaga)

Förslag till beslut

Socialtjänstnämnden godkänner detta tjänsteutlåtande och verksamhetsrapport.

Dag Helin

/Peter Carlsten

Bakgrund

Stödcentrum för unga brottsoffer startade som ett samverkansprojekt mellan polismyndigheten och socialtjänstförvaltningen år 1999. Orsaken var en kraftig ökning av antalet unga brottsoffer mot slutet av 1990-talet, samt att unga brottsoffer ofta är i behov av ett helt annat sorts stöd än vuxna brottsoffer. Vuxna efterfrågar vanligen juridisk hjälp och vilka försäkringar som gäller medan unga brottsoffer ofta behöver professionell hjälp för att kunna återgå till ett normalt liv. Verksamheten som startade hos citypolisen kunde dock inte klara brottsofferstödet för hela staden och flera stadsdelsförvaltningar ville ha hjälp med att bygga upp egna stödcentrum tillsammans med närliggande polis- och stadsdelsområden. I dag finns stödcentrum på sex polisstationer i Stockholm. Socialtjänstnämnden och Kompetensfonden finansierar verksamheterna t.o.m. utgången av år 2006 med bidrag även från stadsdelsnämnderna i Västerort och Järva. Huvudman för stödcentrum är Precens.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts inom Preventionscentrum Stockholm – Precens.

Nuläge

För varje stödcentrum finns en styrgrupp bestående av närpolischefer, representanter för stadsdelsförvaltningarna (vanligen IoF-chefer/motsvarande – utsedda av resp. stadsdelsdirektör) samt chefen för Precens. Chefen för Ungdomsroteln, som utreder alla ungdomsbrott i cityområdet, är polisens representant för Stödcentrum City och polischefen för Ungdomsgruppen i Västberga ingår också i styrgruppen för Stödcentrum Söderort. Bemanningen består av nio socialsekreterare/brotts-offerstödjare med två vardera på Stödcentrum Västerort, Stödcentrum Järva och Stödcentrum City samt tre i Stödcentrum Söderort som svarar för varsitt närpolisområde (Farsta, Globen och Skärholmen).

Bilagda verksamhetsrapport beskriver närmare arbetet vid stödcentrum. Bland annat finns en sammanställning av statistik för nybesöken år 2005. En utvärdering av verksamheten vid Söderorts stödcentrum har inletts. Utvärderingen genomförs av Kriminologiska institutionen vid Stockholms universitet med stöd av medel från Brottsförebyggande rådet och Kompetensfonden. Utvärderingen ska framförallt fokusera på verksamhetens brottsförebyggande effekt bland annat genom att ta reda på vilka effekter en stödverksamhet för unga brottsoffer har haft på målgruppens beteenden. Resultaten kommer att presenteras i en rapport till socialtjänstnämnden.

Förvaltningens synpunkter

Under den tid stödcentra har varit verksamma har de tydligt visat sig uppfylla ett stort, tidigare delvis dolt, behov. Den stora efterfrågan visar att verksamheterna fyller en viktig funktion för ungdomar som har blivit utsatta för brott och behöver bearbeta sina upplevelser. Verksamheterna bidrar till att brottets skadeverkningar, exempelvis offrets rädsla för att bli utsatt för nya brott, reduceras så att han eller hon kan återgå till ett normalt fungerande liv. Verksamheten på stödcentra motsvarar således även de krav som sedan år 2002 ställs i socialtjänstlagen 5 kap. 11 § om brottsoffer:

”Socialnämnden bör verka för att den som utsatts för brott och dennes anhöriga får stöd och hjälp....”

Verksamheterna med stödcentrum för unga brottsoffer och medling bör också ses som en del i stadens aktiva brottsförebyggande arbete som drivs i samverkan med andra myndigheter, framför allt polisen. I polisens arbete är brottsofferstödet en prioriterad fråga och polisen behöver brottsoffrens aktiva medverkan i brottsutredningar. Som

framgår av bilagda verksamhetsrapport finns tendenser att unga brottsoffer inte vill polisanmäla brotten – framför allt när det gäller de socialt mest utsatta förörterna. Detta är ett av de problem stödcentrum arbetar med bland annat genom att på olika sätt stödja ungdomarna i rättsprocessen.

Att utveckla en kommunövergripande verksamhet i en stor stad där beslutsfattandet är decentraliserat till 18 stadsdelsförvaltningar tar tid, särskilt när verksamheten även förutsätter samverkan med polismyndigheten – vilken i sin tur är indelad i ett stort antal decentraliserade enheter. De tidigare nämnda styrgrupperna har tillsatts för lyfta fram att stödcentrum är ett samarbetsprojekt mellan socialtjänstförvaltningen, stadsdelsförvaltningar, polismästardistrikt och berörda närpolisområden. Detta är bra för den lokala förankringen. Frågan är emellertid hur den framtida finansieringen bör se ut. F.n. är fyra socialsekreterare/brottsofferstödjare anslagsfinansierade från socialtjänstnämnden, lika många med utvecklingsmedel från Kompetensfonden och sammanlagt en anställning med delfinansiering från fem stadsdelsförvaltningar. Stadsdelsförvaltningarnas intresse att helt ta över verksamheterna fr.o.m. år 2007 varierar dock betydligt och ett centralt beslut efterlyses. Med anledning av detta lyfte socialtjänstnämnden fram behovet att säkerställa stödcentrums finansiering i budgetunderlag för år 2007 (vilket behandlades vid socialtjänstnämndens marssammanträde 2006).

Ett annat problem är att polismyndigheternas och stadsdelsnämndernas ansvarsområden är olika. (Där brottet begås – respektive där brottsoffret bor.) Detta ställer krav på flexibilitet och samarbete mellan alla stödcentrum i staden. Att vara placerad på en polisstation med socialtjänsten som arbetsgivare innebär en risk för att bli isolerad. Stödcentrums personal känner därför ofta en starkare samhörighet med varandra än med berörda polis- och stadsdelsområden. F.n. fyller Precens rollen som samordnare av verksamheterna och anordnar regelbundna möten och metodkonferenser för personalen. Det finns anledning att närmare belysa frågan om stödcentrums framtida utformning och finansiering.

Bilaga

Verksamhetsrapport från Stödcentrum – unga brottsoffer och medling